

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,
Αξιότιμες Κυρίες και Κύριοι,

Οι παρουσίες εδώ σήμερα του πρώτου τη τάξει πολίτου της χώρας, και του Αρχηγού του Γενικού Επιτελείου Ναυτικού, αποδεικνύουν ότι η πατρίδα δεν ξεχνά και με την πολιτειακή, και την στρατιωτική της ηγεσία, τιμά αυτούς που θυσιάστηκαν για την ελευθερία της.

Κύριε Πρόεδρε, εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και των μελών του Συνδέσμου μας, σας ευχαριστώ για την αποδοχή της πρότασης να τελέσετε τα αποκαλυπτήρια του μνημείου υποβρυχίων.

Το μνημείο αυτό, είναι αφιερωμένο στους 108 νεκρούς των Υ/Β μας κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Παράλληλα είναι αφιερωμένο και στα Υ/Β που απετέλεσαν κατά το παρελθόν μονάδες του στόλου μας. Που απετέλεσαν το δεύτερο σπίτι (και ορισμένα το τελευταίο), εκατοντάδων αξιωματικών, υπαξιωματικών και ναυτών που υπηρέτησαν σ' αυτά, στην μακρά και ένδοξη πορεία του Πολεμικού Ναυτικού. Ήταν ο χώρος όπου σφυρηλατήθηκαν φιλίες και αναπτύχθηκαν αισθήματα αλληλοεκτίμησης και αλληλοσεβασμού. Ήταν τα σιδερένια σώματα που μέσα τους έζησαν έντονες στιγμές και έγραψαν ιστορία οι ψυχές όλων αυτών των ανδρών. Ήταν υποβρύχια του Πολεμικού μας Ναυτικού, ενός Ναυτικού που δεν ηττήθηκε και δεν υπέστειλε ποτέ την σημαία.

Γιατί όμως και πως έγινε αυτό το μνημείο και ποιες οι αγωνίες της όλης προσπάθειας;

Η διατήρηση της ιστορικής μνήμης και η διαχρονική απόδοση τιμών στους συναδέλφους μας, που έδωσαν την ζωή τους για την πατρίδα, είναι ένας από τους σκοπούς του Ελληνικού Συνδέσμου Υποβρυχίων. Για αυτό το λόγο και η δημιουργία αυτού του μνημείου ήταν για πολλά χρόνια ένας από τους στόχους και των προηγούμενων Διοικητικών του Συμβουλίων. Πολλές προσπάθειες κατά το παρελθόν είχαν αποτύχει. Όμως ο Σύνδεσμος προσηλωμένος στην επίτευξη του στόχου επέμενε. Και ο στόχος επετεύχθη με την στήριξη και αποδοχή των προτάσεών μας από την πρώην αλλά και την νυν ηγεσία του Πολεμικού Ναυτικού, τον Α/ΓΕΕΘΑ Ναύαρχο Ευαγ. Αποστολάκη ΠΝ και τον Α/ΓΕΝ Αντιναύαρχο Γεώργιο Γιακουμάκη ΠΝ, που ενέκριναν την παραχώρηση στον Σύνδεσμό μας, του ανασκευασθέντος εθελοντικά από το προσωπικό των Ναυπηγείων Σκαραμαγκά, παλαιού πυργίσκου του εκσυγχρονισθέντος Υ/Β ΩΚΕΑΝΟΣ, για να κοσμήσει το μνημείο. Οι οικονομικές όμως δυνατότητες του Συνδέσμου μας δεν επέτρεπαν να προχωρήσουμε στην κατασκευή του. Εδώ βρήκαμε αρωγό στην προσπάθεια τον Δήμαρχο Παλαιού Φαλήρου κ. Διονύσιο Χατζηδάκη, αγαπητό συνάδελφο από τις τάξεις του Πολεμικού Ναυτικού, ο οποίος αγκάλιασε από την πρώτη στιγμή την ιδέα του Συνδέσμου μας για την δημιουργία αυτού του μνημείου και άμεσα παραχώρησε τον χώρο, και ανέλαβε εξολοκλήρου την οικονομοτεχνική στήριξη της προσπάθειας.

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου και των μελών του Συνδέσμου μας τους ευχαριστώ όλους θερμά.

Κύριε Πρόεδρε, Κυρίες και Κύριοι,

Τα ονόματα Λάσκος, Χατζηκωσταντής, Μαριδάκης, Τουρνάς, Κονίδης, Μέρλιν, Αρσλάνογλου, Κωστάκος, Δανιόλλος, Άννινος, Τρουπάκης, Στάμου, Αντωνίου, Μυκόνιος, Ρουσσέν, Σταράκης, Καβαλούδης Ξένος, είναι μερικά από τα ονόματα των 108 νεκρών των πληρωμάτων των Ελληνικών Υ/Β στον Β' ΠΠ. Είναι ονόματα που το Πολεμικό Ναυτικό, έδωσε σε πλοία του στόλου μας, τιμώντας την υπέρτατη θυσία τους. Μια τιμή που αντανακλάται και στη Διοίκηση Υ/Β που αναλογικά, σύμφωνα δηλαδή με τον αριθμό των τότε υπηρετούντων σε αυτήν, είχε το μεγαλύτερο ποσοστό απωλειών από όλες τις Διοικήσεις των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων κατά τον Β' Π.Π.

Είναι μερικά από τα ονόματα, που μαζί με τα υπόλοιπα που είναι χαραγμένα στο μνημείο αυτό, ανήκαν σε απλούς ανθρώπους, *ανθρώπους με ιδανικά, αξίες και αρχές*, που άφησαν πίσω τους σπίτια και οικογένειες, για να πολεμήσουν για κάτι ιερό γι' αυτούς, την πατρίδα. Πρέπει να έχουν **και θα έχουν**, όσο εμείς ζούμε, την ευγνωμοσύνη μας, τον σεβασμό μας και την ιερή υπόσχεση ότι δεν θα ξεχαστούν.

Αυτοί οι 108 ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΙ ΝΑΥΤΕΣ έπραξαν το καθήκον τους, πιστοί στον όρκο που έδωσαν, να υπερασπίζονται τις σημαίες μέχρι την τελευταία ρανίδα του αίματός τους. **Και Σημαία δεν είναι μόνο το ιερό σύμβολο κάθε κράτους, αλλά η ιδέα του ίδιου του κράτους**. Υπερασπίζονταν λοιπόν την ίδια την ιδέα της πατρίδας, στην οποία έδωσαν, *το πολυτιμότερο δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο, την ζωή τους*. Τα ονόματά τους αποτυπώθηκαν σε κάποιες από τις πάμπολλες χρυσές σελίδες της ιστορίας της Ελλάδος. Χaráχθηκαν στο λιτό αυτό μνημείο. Είναι όλοι τους ζωντανόι στην μνήμη των απογόνων και των συγγενών τους, που είναι εδώ, παρόντες και σήμερα και όπως πάντα κοντά μας.

Όμως καλύτερο θα ήταν να χαραχθούν και να είναι ζωντανόι στη μνήμη κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδας. Πράξη σαν αυτή, να πεθάνεις δηλαδή για την πατρίδα, χωρίς στιγμή να σκεφτείς, *τι χάνεις ή τι αφήνεις πίσω σου*, είναι πράξη ηρωισμού. Δεν θα πρέπει λοιπόν να τους θυμόμαστε ευκαιριακά, αλλά θα πρέπει να τους θυμόμαστε και κυρίως να τους τιμούμε πάντα, γιατί χάρη σ' αυτούς, **αλλά και σε άλλους σαν αυτούς**, σήμερα υπάρχουμε και ζούμε ελεύθεροι.

Κύριε Πρόεδρε, Κυρίες και Κύριοι,

Η ελευθερία απαιτεί θυσίες. Η υπέρτατη θυσία των ανδρών αυτών στον βωμό της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας της πατρίδας, θα αποτελεί παντοτινά παράδειγμα για όλους μας. Έτσι παραμένουν και πρέπει να παραμείνουν αθάνατοι στην μνήμη μας όσοι θυσιάστηκαν με τα Υ/Β και κοσμούν τις χρυσές ιστορικές σελίδες της Διοικήσεως των Υποβρυχίων, του Στόλου μας, του Πολεμικού Ναυτικού, της Ελλάδος μας.

Σας ευχαριστώ